



International Journal of **Kannada** Research

www.kannadajournal.com

ISSN: 2454-5813
IJSR 2017; 3(2): 16-20
© 2017 IJKS
www.kannadajournal.com
Received: 15-02-2017
Accepted: 16-03-2017

ಸಂಧ್ಯಾಕುಮಾರಿ.ಪಿ
ಸಂಶೋಧನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಸರಕಾರಿ ಕಾಲೇಜು,
ಕಾಸರಗೋಡು

ಪ್ರಾಚೀನ ತುಳು ಸಾಹಿತ್ಯದ ಮೇಲಾದ ಪ್ರಭಾವ

ಸಂಧ್ಯಾಕುಮಾರಿ.ಪಿ

‘ತುಳು ಲಿಪಿಯಿಲ್ಲದ, ಗ್ರಂಥಸ್ಥ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕೃತಿಗಳಿರದ ಆಡುಭಾಷೆಯಾಗಿದೆ’ ಎಂಬ ಮಾತು ಹಲವು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಜನಜನಿತವಾಗಿತ್ತು. ತುಳುಭಾಷೆಯ ಪ್ರಾಚೀನ ಕೃತಿಗಳು ದೊರೆತಾಗ ತುಳುವಿದ್ದ ಈ ಅಪವಾದ ದೂರವಾಯಿತು. ಶ್ರೀಭಾಗವತೋ, ಮಹಾಭಾರತೋ, ದೇವೀಮಹಾತ್ಮೆ, ಕರ್ಣಪರ್ವ(ತ್ರುಟಿತಭಾಗ), ಕಾವೇರಿ(ಅಪೂರ್ಣ), ಅನಂತವ್ರತ ಕಥೆ, ರುಕ್ಮಿಣೀಸ್ವಯಂವರ, ಕೀಚಕವಧೆ, ಭಾಣಾಸುರ ವಧೆ, ಏಕಾದಶ್ಯುಪವಾಸೋಂತಾ ಕಾವ್ಯೋ (ಅಂಬರೀಷೋಪಾಖ್ಯಾನ), ಗಣಪತಿ ಹವನವಿಧಿ, ಪುಣ್ಯಾಹವಿಧಿ, ನಾರಾಯಣ ದೇವರೆ ಅವತಾರ ವರ್ಣನೆ ಇವೇ ಮೊದಲಾದವು ಪ್ರಾಚೀನ ತುಳು ಕೃತಿಗಳು. ಆದರೆ ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ದೊರೆತಿರುವುದು ಕೆಲವೇ ಮಾತ್ರ. ದೊರೆತ ಕೃತಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಅಪೂರ್ಣವಾಗಿವೆ. ದೊರೆತ ಕೃತಿಗಳಲ್ಲೇ ಪ್ರೌಢವಾದ ಮಹಾಭಾರತೋ ಮತ್ತು ತ್ರುಟಿತ ಕರ್ಣಪರ್ವ ಕೃತಿಗಳು ೧೪ನೇ ಶತಮಾನದ್ದೆಂದು ವಿದ್ವಾಂಸರು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಕೃತಿಗಳಲ್ಲೂ ಪೂರ್ವ ಕವಿಗಳ ಮತ್ತು ಕೃತಿಗಳ ಉಲ್ಲೇಖವಿರುವುದರಿಂದ ತುಳುಭಾಷೆಯ ಕಾವ್ಯ ಚರಿತ್ರೆ ೧೨ನೇ ಶತಮಾನಕ್ಕಿಂತ ಹಿಂದೆ ಹೋಗಬಹುದು. ತುಳುವಿನಲ್ಲಿ ದೊರೆತ ಪ್ರಾಚೀನ ಕೃತಿಗಳ ಮೇಲೆ ಯಾವೆಲ್ಲ ಅಂಶಗಳು ಪ್ರಭಾವಿತವಾಗಿದೆ ಎಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ಇಲ್ಲಿ ಚರ್ಚಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸಾಹಿತ್ಯ ಕೃತಿಯ ಮೇಲೂ ಅನೇಕ ಅಂಶಗಳು ಪ್ರಭಾವ ಬೀರುತ್ತವೆ. ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ವಿಚಾರ, ಸಾಹಿತ್ಯಿಕ ಅಂಶ, ಸಾಮಾಜಿಕ- ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ವಿಚಾರ, ಧಾರ್ಮಿಕ ಅಂಶ ಇವೇ ಮೊದಲಾದವುಗಳು ಸಾಹಿತ್ಯ ಕೃತಿಯ ಮೇಲೆ ಒಂದಲ್ಲಾ ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರುವ ಅಂಶಗಳಾಗಿವೆ. ಪ್ರಾಚೀನ ತುಳು ಕಾವ್ಯಗಳ ಮೇಲೂ ಈ ಮೊದಲಾದ ಅಂಶಗಳು ಪ್ರಭಾವ ಬೀರಿದ್ದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ.

ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ವಿಚಾರಗಳ ಪ್ರಭಾವ-

ತುಳುನಾಡಿನ ಜಾನಪದ ಆಚರಣಾತ್ಮಕ ವಿಚಾರ, ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ದೇವರ ಪ್ರಭಾವ, ತುಳು ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಬದುಕಿನ ವಿಚಾರಗಳೆಲ್ಲಾ ತುಳು ಕವಿಗಳ ಮೇಲೆ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರಿದೆ. ತುಳುವಿನ ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯವು ಪ್ರಾಚೀನವೂ, ವಿಘುಲವೂ ವೈವಿಧ್ಯವೂ ಆಗಿದೆ. ಜಾನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ಪಾಡನ, ಕತೆ, ಗಾದೆ, ಒಗಟು, ಆಚರಣಾತ್ಮಕ ಕಲೆಗಳು ಪ್ರಾಚೀನ ತುಳು ಕೃತಿಯ ಮೇಲೆ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರಿವೆಯೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಗಮನಿಸಬೇಕು.

ತುಳು ಜಾನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಗಮನಿಸಿದಾಗ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಕಂಡುಬರುವ ಅಂಶವೆಂದರೆ ಭೂತಾರಾಧನೆ. ಇದೊಂದು ತುಳುನಾಡಿನ ಆಚರಣಾತ್ಮಕ ಜನಪದ ಪ್ರಕಾರ. ಇದರ ಪ್ರಾಚೀನತೆಯ ಬಗ್ಗೆ ವಿದ್ವಾಂಸರಲ್ಲಿ ಖಚಿತ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಬಹಳ ಹಿಂದಿನಿಂದಲೂ ತುಳುನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಭೂತಾರಾಧನೆ ಎಂಬ ಆರಾಧನಾ ಕ್ರಮ ಇತ್ತೆಂದು ತಿಳಿದು ಬರುತ್ತದೆ. ವಿಜಯನಗರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ೧೪ನೇ ಶತಮಾನದ ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಭೂತಾರಾಧನೆಯ ಉಲ್ಲೇಖ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಇದರ ಪ್ರಾಚೀನ ಉಲ್ಲೇಖ ಕ್ರಿ.ಶ ೧೩೨೯ ರ ಕಾಂತಾವರದ ಶಾಸನದಲ್ಲಿದೆ^೧. ದೊರೆತ ಶಾಸನಗಳ ಆಧಾರದಿಂದ ೧೫-೧೬ನೇ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ದೈವಗಳು ಸಾಮಾಜಿಕ- ಧಾರ್ಮಿಕ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ ಪಡೆದಿದ್ದವೆಂದು ತಿಳಿದುಬರುತ್ತದೆ.

ಮುಕುಂದ ಪ್ರಭು ಮಂಜೇಶ್ವರ ಎಂಬವರು ‘ಇತಿಹಾಸದ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ತುಳುನಾಡು’ ಎಂಬ ಲೇಖನದಲ್ಲಿ ‘ತುಳುವಿನಲ್ಲಿ ಮಧ್ಯಕಾಲೀನ ಲಿಖಿತ ಕೃತಿಗಳಲ್ಲಿ ಭೂತಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಯಾವುದೇ ಉಲ್ಲೇಖ ಇಲ್ಲದಿರುವುದರಿಂದ ತುಳುವಿನ ಸೋದರ ಭಾಷೆ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿರುವ, ಕಾಲಮಾನ ತಿಳಿದಿರುವ

Correspondence
ಸಂಧ್ಯಾಕುಮಾರಿ.ಪಿ
ಸಂಶೋಧನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಸರಕಾರಿ ಕಾಲೇಜು,
ಕಾಸರಗೋಡು

¹ S11. Vol 7 -234

ಸಾಹಿತ್ಯದಿಂದ ಭೂತದೈವಗಳ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು' ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಪ್ರಾಚೀನ ತುಳು ಕೃತಿಯೊಂದರಲ್ಲಿ ಭೂತಾರಾಧನೆ ಕುರಿತಾದ ಮಾಹಿತಿ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಅರುಣಾಬ್ಜನಿಂದ ರಚಿತವಾದ ಮಹಾಭಾರತೋ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಮೂಡಾಂಬಿ ಮಹಿಮೆಯ ಬಗೆಗಿನ ಉಲ್ಲೇಖವಿದೆ. ವೆಂಕಟರಾಜ ಪುಣೆಂಚಿತ್ತಾಯರು ಹೇಳುವಂತೆ 'ಮೂಡಾಂಬಿ ತುಳುನಾಡಿನ ದೈವವಾಗಿರಬೇಕು. ಮದುವೆ ಮುಂತಾದ ಕಾರ್ಯಗಳು ನಿರ್ವಿಘ್ನವಾಗಿ ಜರಗುವಂತೆ ಆಯಾ ಊರಿನ ಕೆಲವು ಭಗವತಿ (ದೇವಿ) ಗುಡಿಗಳಲ್ಲಿ ಹರಕೆ ಹೇಳುವ ಪದ್ಧತಿ ಈಗಲೂ ಕೆಲವೆಡೆ ರೂಢಿಯಲ್ಲಿದೆ. ಉಡುಪಿ ಪರಿಸರದಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಯಾವುದಾದರೂ ಪ್ರಾಚೀನ ಗುಡಿಗಳಿದ್ದಿರಬಹುದು'². ಆದರೆ ಭೂತಾರಾಧನೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಅಧ್ಯಯನ ನಡೆಸಿದ ವಿದ್ವಾಂಸರಿಗೆ ಮೂಡಾಂಬಿ ಎಂಬ ಭೂತದ ಬಗ್ಗೆ ಖಚಿತ ಮಾಹಿತಿ ಸಿಗದೆ ಇದು ಯಾವ ದೈವ ಎಂದು ಇಂದಿಗೂ ಸಂದೇಹವಾಗಿಯೇ ಉಳಿದಿದೆ. ದ್ರೌಪದಿಯ ಸ್ವಯಂವರ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಕೌರವರು ಗಲಭೆ ಉಂಟು ಮಾಡಿದಾಗ ಬಂದ ಅತಿಥಿಗಳೆಲ್ಲಾ ಭಯಭೀತರಾಗಿ ಓಡಿಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಸಮಾಧಾನವಾದ ಬಳಿಕ ಎಲ್ಲರೂ ಬಂದು ಮೂಡಾಂಬಿ ಮಹಿಮೆಯಿಂದ ಶಾಂತಿ ನೆಲೆಯೂರಿತು ಎಂದಿದೆ. ವಿಪ್ರ ಸಮೂಹ ಹಾಡಿ ಆಡಿಕೊಂಡಾಡಿದರೆಂಬ ಹೇಳಿಕೆಯು ಹಿಂದೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಭೂತವನ್ನು ಹಾಡಿ ಆಡುತ್ತಿದ್ದರೇ ಎಂಬ ಸಂದೇಹಕ್ಕೆ ಎಡೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ತುಳುನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಭೂತ ಆಡುವವರು ಮತ್ತು ಹಾಡುವವರು ಸಮಾಜದ ಕೆಳವರ್ಗದವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಸಮೂಹವು ಆಡಿಸುತ್ತಾರೆಯೇ ವಿನಃ ಭೂತವನ್ನು ಹಾಡಿ ಆಡಿ ಉಲ್ಲೇಖ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ. ಭೂತಾರಾಧನೆ ನಡೆಯುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಜನರು ತಮ್ಮ ಸಂಕಷ್ಟಗಳಿಗೆ ಭೂತದೊಡನೆ ಹೇಳಿಕೊಂಡು ಪರಿಹಾರ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವ ಕ್ರಮವಿದೆ. ಇದೂ ಇಂದಿಗೂ ಚಾಲ್ತಿಯಲ್ಲಿದೆ. ಇಂತಹ ಕ್ರಮದ ವಿವರ ಮಹಾಭಾರತೋ ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಹೀಗಿದೆ.

'ಚ್ಯೋತಿಷೋ ಮದೆಲಾಸ್ಪಿ
ನೀತಿಶಾಸ್ತ್ರ ಪುರಾಣೋಂ
ಟೀತ್ಯೈ ಶಕುನೋಮಾತೆಟ್ ಚೂಪೋಯಿ
ಭೂತಲಾಧಿಪೆರಡ್ಡ
ಭೂತಾವೇಶಮುಖಿಂಟ್
ಬೇತ್ ಕೇಳ್ಳಿ ವಾಕ್ ಪ್ರಶ್ನೋಮಿನಿ ಕೇಂಡೆ'
(ಮಹಾಭಾರತೋ ಸಂಧಿ ೯, ಪದ್ಯ-೯೮)

'ಚೆಟ್ವೇವರನೇನೈಕ್ ಲಾಸ್ವವುಳ್ಳೇ ನವರತ್ನೋಮಿ ಕೊಂಡ್
ಕಟ್ಟೋತ್ತನವುಳ್ಳೊನ್ನ ಮಂಜಕುಳಾ ಮಠ ಕೊಪತಟಾಕೊ
ಮುಟ್ಟೋಸ್ವ ವನೆಯ್ಯಲ ನುರ್ತ್ ಮಜಿನ್ ಪರಿಶಾಕಸ್ವ
ವೆತ್
ಕಟ್ಟನ್ ಕೆರೆಟುಳ್ಳ ಜಲಂ ಪರ್ಸ್ವೇ ಸರಿಯಾಕೊಸ್ವೆರಗ್ನಿ'
(ಮಹಾಭಾರತೋ, ಸಂಧಿ ೨೪, ಪದ್ಯ ೯)

ಇಲ್ಲಿ ಬರುವ 'ಮಂಜಕುಳಾ ಮಠ' ಎನ್ನುವ ಪದ ದೈವಗಳ ಆರಾಧನಾ ಸ್ಥಳ ಎಂದು ಡಾ. ಕಬ್ಬಿನಾಲೆ ವಸಂತ ಭಾರದ್ವಾಜರು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಡುತ್ತಾರೆ³. ಅರಗಿನಮನೆಯಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿ ಬಂದ ಪಾಂಡವರು ನದಿ ದಾಟಲು

ಅಂಬಿಗನ ಸಹಾಯ ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ. ಅಂಬಿಗನೇನಾದರು ತಮ್ಮ ಬಗ್ಗೆ ಯಾರಲ್ಲಾದರೂ ಹೇಳಿದರೆ ಅಪಾಯವಾಗಬಹುದೆಂದು ಉಪಾಯದಿಂದ ಆತನ ನಾಲಗೆಯನ್ನು ಕೊಯ್ಯುತ್ತಾರೆ. ಈ ಕತೆ ಕುಮಾರವ್ಯಾಸನಲ್ಲಾಗಲಿ, ವ್ಯಾಸರಲ್ಲಾಗಲಿ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ತುಳುನಾಡಿನ ಜನಪದ ದೈವಗಳಾದ ಕಲ್ಲುಟಿ-ಕಲ್ಲುಡನಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿ ಇಂತಹದೇ ಘಟನೆಯೊಂದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಈ ಅಂಶ ಕವಿಯ ಮೇಲೆ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರಲೂ ಬಹುದು. ಹೀಗೆ ತುಳುನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಚಲಿತದಲ್ಲಿದ್ದ ಭೂತಾರಾಧನೆಯ ವಿಚಾರಗಳು ಅರುಣಾಬ್ಜನ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲೂ ಮೂಡಿಬಂದುದನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ತುಳುನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಚಲಿತವಾಗಿದ್ದ ಕೆಲವು ಆಟಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಕವಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ.

'ಗ್ ಡಿಯೇ ಬದ್ಧೆಯ ಕಂಬೊಂ
ಗ್ಡೆಕೋಟೆ ಕಣ್ಣುಚಿಲ್
ಗ್ಡೆಕಷ್ಟ್ ನಲಿಪುಕೀ**ಡಶೆಂಡ್
ಖಡುಕೈಟ್ ಮರಿಯಾಟಂ
ಟ್ಡೆಪೋ ಬುಳ್ಳಿಕಿ ಪಲ್ಲಿ
ಪುಡ ಮೀಶಾತ್ಮಚೆರೇ ಲೀಲೆಕುಳುಂಬೆಯ್ಯಾ
ಒಂಜಿ ಮುಂಡ್ಣೆಯ್ಯಾಸ್ವ
ಪಂಜಿಕುಂಬುಟೆ ಪಲ್ಲಿ
ಶಂಜೆ ಕಸ್ಥಲೆಗ್ಡ್ಡ್ ಳಿನಿಕೀ ನಾನಾ
ರಂಜಕೊಂಕುಳೆಟೆಯ್ಯಾ
ಸ್ಕೊಂಜಾಸ್ವ ನಲಿತ್ ತ್ತೆರ್
ವೆಂಜೀ ಪೋಯಿನ ಭೀಮತನ ಶೌಯೊಂಟ್'
(ಮಹಾಭಾರತೋ- ಸಂಧಿ ೨, ಪದ್ಯ ೧೩೮-೧೩೯)

ಕಂಬಾಟ, ಮುಟ್ಟಾಳ, ಕಣ್ಣುಮುಚ್ಚಾಳೆ, ಚೆಂಡಾಟ, ಪಲ್ಲಿ ಬಿಡಿಸುವಾಟ ಇವೇ ಮೊದಲಾದ ಜನಪದ ಆಟಗಳ ಕುರಿತಾದ ಉಲ್ಲೇಖವಿದೆ. ಈ ಎಲ್ಲಾ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಿದಾಗ ತುಳು ಕವಿಗಳಿಗೆ ಜಾನಪದ ಅಂಶಗಳ ಪ್ರಭಾವವಾಗಿದೆ ಎಂದು ತಿಳಿದುಬರುತ್ತದೆ. ಕುಮಾರವ್ಯಾಸನು ತನ್ನ ಇಷ್ಟ ದೇವರಾದ ಗದುಗಿನ ವೀರನಾರಾಯಣನನ್ನು ಸ್ತುತಿಸುವಂತೆ, ವಚನಕಾರರು ತಮ್ಮ ವಚನಗಳಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟ ದೇವರನ್ನು ಸ್ತುತಿಸಿದಂತೆ ತುಳು ಕವಿಗಳಲ್ಲೂ ಈ ಸಂಪ್ರದಾಯ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಅರುಣಾಬ್ಜನು ಕಾವ್ಯಾರಂಭದಲ್ಲಿ ದೇವರನ್ನು ಹೀಗೆ ಸ್ತುತಿಸುತ್ತಾನೆ.

'ಕುಡವೂರ್‌ಟುದಿಯೀತೀ
ಮೈರಾಮಾಚರಣಾಬ್ಬಂ
ತಡಿಟುಳ್ಳಾ ಪೊಡಿ ನಿಂಜೊ ಮುಡಿತೊಂಡೇನ್'
(ಮಹಾಭಾರತೋ-ಸಂಧಿ ೧, ಪದ್ಯ ೨)

ಇಲ್ಲಿ ಕೊಡವೂರಿನ ಶಿವರಾಮ ದೇವರ ಪ್ರಸ್ತಾಪವಿದೆ. ಕವಿ ಕೊಡವೂರಿನ ಶಂಕರನಾರಾಯಣ ದೇವಸ್ಥಾನದ ಪರಮಭಕ್ತನೆಂದು ಇದರಿಂದ ತಿಳಿದುಬರುತ್ತದೆ. ಅರುಣಾಬ್ಜನ ಕಾವ್ಯದ ಮೇಲೆ ಈ ಪ್ರದೇಶದ ದೇವರ ಪ್ರಭಾವವೂ ಇದೆ. ಪ್ರಾಚೀನ ತುಳುಕಾವ್ಯಗಳಿಗೆ ತುಳುನಾಡಿನ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಬದುಕು ಪ್ರೇರಣೆ ನೀಡಿದೆ. ಅರುಣಾಬ್ಜನು ದ್ರೌಪದಿಯ ವಿವಾಹದ ವರ್ಣನೆ ಮಾಡುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ 'ಪಜೆಮದಿಮೆ' ಮತ್ತು 'ಕೈಧಾರೆ' ಎಂಬ ತುಳುನಾಡಿನ ಮದುವೆ ಸಂಪ್ರದಾಯದ ಬಗ್ಗೆಯೂ, ಕುಂಬಾರಿಕೆ ವಿಚಾರ, ವಿವಿಧ ವಾದ್ಯಗಳ ಬಗ್ಗೆಯೂ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಇವೇ ಮೊದಲಾದ ತುಳು ಸಂಸ್ಕೃತಿ ವಿಚಾರಗಳು ಕವಿಯ ಮೇಲೆ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರಿದೆ.

² ಮಹಾಭಾರತೋ - ವೆಂಕಟರಾಜ ಪುಣೆಂಚಿತ್ತಾಯ (ಸಂ) - ಪು 42
³ ಪಳಂಕುಳು ಕಾವ್ಯ - ಡಾ. ಕಬ್ಬಿನಾಲೆ ವಸಂತ ಭಾರದ್ವಾಜ -ಪು 36

ಸಾಹಿತ್ಯಿಕ ಪ್ರಭಾವ-

ಪಳಂಕುಳು ಸಾಹಿತ್ಯದ ಮೇಲೆ ಸಂಸ್ಕೃತ ಮತ್ತು ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕೃತಿಗಳ ಪ್ರಭಾವ ಉಂಟಾಗಿದೆ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಅನೇಕ ಆಧಾರ ಸಿಗುತ್ತದೆ.

ಸಂಸ್ಕೃತ ಪ್ರಭಾವ-ದೊರೆತ ಪಳಂಕುಳು ಕಾವ್ಯಗಳ ಶೈಲಿ ಸಂಸ್ಕೃತ ಭೂವಿಷಯವಾಗಿದೆ. ಸಂಸ್ಕೃತ ಮಹಾಕಾವ್ಯಗಳ ಲಕ್ಷಣಗಳೇ ತುಳು ಕವಿಗಳಿಗೂ ಪ್ರಮಾಣವಾಗಿದ್ದು, ಸಂಸ್ಕೃತ ಕಾವ್ಯದ ಸ್ವರೂಪವನ್ನೇ ಅನುಸರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಪೀಠಿಕೆ, ಪ್ರಾರ್ಥನೆ, ಪೂರ್ವಕವಿ ಸ್ತುತಿ, ಕವಿ ಪ್ರಶಂಸೆ, ಅಷ್ಟಾದಶ ವರ್ಣನೆ ಮೊದಲಾದ ವಿಚಾರಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಸ್ಕೃತ ಮಿಮಾಂಸೆಯನ್ನೇ ಅನುಸರಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಶ್ರೀಭಾಗವತ ಲೌಕಿಕ ಕಾವ್ಯ ತತ್ವ ನಿರೂಪಣೆಯೇ ಇದರ ಮೂಲ ಉದ್ದೇಶ. ಇದರಿಂದ ಸಂಸ್ಕೃತ ಶೈಲಿಯ ಅನುಕರಣೆ ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿದೆ. ವಿಷ್ಣುತುಂಗನು ಸಂಸ್ಕೃತ ಕವಿಗಳಾದ ವ್ಯಾಸ, ಕಾಳಿದಾಸ, ಬಾಣಭಟ್ಟ ಮೊದಲಾದವರನ್ನು ಸ್ತುತಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಆತನಿಗೆ ಸಂಸ್ಕೃತ ಸಾಹಿತ್ಯಗಳ ಪಾಂಡಿತ್ಯವಿತ್ತೆಂದು ತಿಳಿಯಬಹುದು. ಕವಿ ಸಂಸ್ಕೃತದ ವೃತ್ತ ಶೈಲಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಹಲವು ಸಂಸ್ಕೃತ ಕ್ರಿಯಾಪದಗಳನ್ನು ತುಳುವಿಗೆ ರೂಪಾಂತರಿಸಿದ್ದಾನೆ. 'ಭಾಗವತೊದಲ್ಲಿ ನೂರಕ್ಕೆ ಎಂಬತ್ತಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಪದಗಳು ಸಂಸ್ಕೃತ ಭಾಷೆಯವುಗಳಾಗಿವೆ' ಎಂದು ಡಾ.ಮಾಧವ ಪೆರಾಜೆ ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಡುತ್ತಾರೆ⁴. ಸಂಸ್ಕೃತ ಭೂವಿಷಯವಾದ ವರ್ಣನೆಯನ್ನು ಈ ಕೆಳಗಿನ ಪದ್ಯದಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಹುದು.

'ನಸುಹಾಸ ವಿಲಾಸೋಮ ಕೆಂಪುದೃಶಂ ರದನೊಂಕುಳ ಪಂಥೀ
ವಿಸಚೋದರ ಗಂಡೊಮ ಮಂಡಿಕೆಯಾ ವರಕುಂಡಲ ಹಾರಂ
ಪೊಸತಾಯಿ ಸುಕೌಸ್ತುಭ ಕಂಧರೊಮಾ ವಕ್ಷಸ್ಥಲೊ ಪೀತಾ
ವಸನೋ ಚುಳಿನಾಭಿಯ ಶ್ರೀ ಚರಣಂಟ್ತೆ ಚೋಜೋಡು ಸ್ವಾಮಿ'
(ಶ್ರೀ ಭಾಗವತೊ, ಪ್ರಥಮ ಸ್ಕಂದ, ಪದ್ಯ ೨೭)

ಸಂಸ್ಕೃತ ಛಂದೋನಿಯಮದಲ್ಲಿ ಪದಾಂತದಲ್ಲಿ ಲಘವಿದ್ದರೂ ಅದನ್ನು ಗುರುವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸುವುದು ಸಾಮಾನ್ಯ. ಇಂತಹ ಕ್ರಮ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ವಿಷ್ಣುತುಂಗನು ಸಂಸ್ಕೃತದ ನಿಯಮವನ್ನೇ ತನ್ನ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಬಳಸಿದ್ದಾನೆ. ತರಳ, ಮಲ್ಲಕಾಮಾಲೆ, ತೊಟಕ, ವನಮಯೂರ, ಚಿತ್ರಪದ ಮುಂತಾದ ಸಂಸ್ಕೃತ ವೃತ್ತಗಳನ್ನು ವಿಷ್ಣುತುಂಗ ಬಳಸಿದ್ದಾನೆ.

ಭಾಗವತ ಕವಿಯ ಕೆಲವು ಪದ್ಯಗಳು ಸಂಸ್ಕೃತ ಭಾಗವತದ ಪ್ರತಿಚ್ಛಾಯೆಗಳಾಗಿವೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ-

'ಜನ್ಮಾದಿಕುಳಾಯಿ ತ್ರಿಸರ್ಗೊಮಿನೀ ಅರ್ಥಾದಿಸ್ವರಜ್ಞೇ
ಬ್ರಹ್ಮದಕವೀಶ್ವರ ಸೂರಿಕುಳೂ ತನಿ ಪನ್ನಿ ಪ್ರಕಾರೊ
ನಿರ್ಮಿತರ್ ವಾರಿತ ತೇಜದೃಧಂ ಮೃತ್ಪಿಂಡಪ್ರಕಾರೊ
ನಾಮ್ನಾಯ ನಿರಸ್ತಕುಹಚ್ಚಕ ಸತ್ಯ ಪರಾತ್ಮಕ್ ವಂದೇ'
(ಶ್ರೀಭಾಗವತೊ ಪ್ರಥಮ ಸ್ಕಂದ, ಪದ್ಯ೧)

ಈ ಪದ್ಯವು ಮೂಲ ಭಾಗವತದ ಈ ಕೆಳಗಿನ ಪದ್ಯದ ಅನುವಾದವಾಗಿದೆ.

'ಜನ್ಮದೃಶ್ಯ ಯತೋನ್ವಯಾದಿರತಶ್ಚಾರ್ಥೇಷ್ವಭಿಜ್ಞಃ ಸ್ವರಾಟ್
ತೇನೇ ಬ್ರಹ್ಮವ್ಯದಾ ಯ ಆದಿಕವಯೇಮುಹ್ಯಂತಿ ಯತ್ಸೂರಯಃ'

'ತೇಜೋವಾರಿಮೃದಾಂ ಯಥಾ ವಿನಿಮಯೋಯತ್ರ
ತ್ರಿಸರ್ಗೋಮೃಷಾ
ಧಾಮ್ನಾ ಸ್ವೇನ ಸದಾ ನಿರಸ್ತಕುಹಕಂ ಸತ್ಯಂ ಪರಂ ಧೀಮಹಿ'
(ಶ್ರೀಮದ್ಭಾಗವತ ಮಹಾಪುರಾಣಮ್ ಪ್ರಥಮ ಸ್ಕಂದ, ಪದ್ಯ-೧)

'ನಿಗಮಕಲ್ಪತರೋರ್ಗಲಿತಂ ಫಲಂ
ಶುಕಮುಖಾದಮೃತದ್ರವಸಂಯುತಮ್
ಪಿತೃಭಾಗವತಂ ರಸಮಾಲಯಂ
ಮುಹುರಹೋ ರಸಿಕಾ ಭುವಿ ಭಾವುಕಾಃ'
(ಶ್ರೀಮದ್ಭಾಗವತ ಮಹಾಪುರಾಣಮ್, ಪ್ರಥಮಸ್ಕಂದ-
ಪದ್ಯ-೪)

ಎಂಬ ಪದ್ಯದ ಪ್ರತಿಚ್ಛಾಯೆಯಂತಿದೆ ಮುಂದಿನ ಪದ್ಯ.
'ನಿಗಮೋನ್ವಿನ ಕಲ್ಪತರುನ್ನುಡಿಣ್ ಫಲಮಾಸ್ತೊಸಗ್ಪಿಣ್ಣೀ
ಭಗವತ್ಪಥಯೆನ್ನಿ ಮಹಾರಸೋಮೀ ಶುಕಯೋಗಿ
ಮುನೀಂದ್ರೆ
ತಿಗಿಪಂತೆ ಮುಖಾಂಬುಜಂಟಾರಿತಯೇ ಯೀ
ಲೋಕಜನಂಕ್
ಸಾಗಸಾಕಿ ಪ್ರಕಾರೊ ಪ್ರಕಾಶಿನಾ ಗುರು!
ವಂದಿತೊಳ್ಪ್ಪೇ'.
(ಶ್ರೀಭಾಗವತೊ-ಪ್ರಥಮ ಸ್ಕಂದ-ಪದ್ಯ೩)

ಕಾಳಿದಾಸ, ಭಟ್ಟನಾರಾಯಣ, ಮೇಘ, ವ್ಯಾಸ, ವಾಲ್ಮೀಕಿ, ಕೋಳಿಗಾತ ಮೊದಲಾದ ಅನೇಕ ಶಾಸ್ತ್ರ ಪುರಾಣಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿದ ಸಂಸ್ಕೃತ ಕವಿಗಳಿಗೆ ವಂದಿಸುತ್ತಾನೆ. ಇದು ವಿಷ್ಣುತುಂಗನಿಗೆ ಸಂಸ್ಕೃತ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಪಾಂಡಿತ್ಯ ಇದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ. ಮಾಧವ ಪೆರಾಜಿಯವರು ವಿಷ್ಣುತುಂಗನ ಕಾವ್ಯದ ಮೇಲೆ ಸಂಸ್ಕೃತದ ಪ್ರಭಾವದ ಬಗ್ಗೆ ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. 'ಭಾಗವತದಲ್ಲಿ 'ವಿಷ್ಣುವಿನ ವಿಶುದ್ಧ ಸತ್ವಮಯ' ರೂಪದ ವರ್ಣನೆಯಿದೆ. ಕನ್ನಡ ಭಾಗವತದಲ್ಲಿ ಅದಿಲ್ಲ. ತುಳು ಭಾಗವತೊದಲ್ಲಿ ಇದರ ಪ್ರಸ್ತಾಪವಿದೆ. ಅದಲ್ಲದೆ ಕಪಿಲದ ಉದ್ದೇಶವೂ ಕನ್ನಡ ಭಾಗವತದ ಮಾದರಿಯಲ್ಲಿಲ್ಲದೆ ಅದು ಸಂಸ್ಕೃತ ಭಾಗವತದ ಮಾದರಿಯನ್ನೇ ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಅನುಸರಿಸಿದಂತಿದೆ'.⁵ ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿ ಸ್ಕಂದಗಳು ಅಧ್ಯಾಯಗಳಾಗಿವೆ. ಆದರೆ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಸ್ಕಂದಗಳನ್ನು ಸಂಧಿಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ತುಳು ಕವಿ ಕಾವ್ಯವನ್ನು ವಿಂಗಡಿಸುವಾಗಲೂ ಸಂಸ್ಕೃತ ಮಾದರಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಸ್ಕಂದಗಳನ್ನು ಅಧ್ಯಾಯಗಳನ್ನಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸಿದ್ದಾನೆ. ವ್ಯಾಸ ಕವಿಯ ಸಂಸ್ಕೃತ ಮಹಾಭಾರತ ಅರುಣಾಬ್ಜನ ತುಳು ಮಹಾಭಾರತೊದ ಮೇಲೆ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರಿದೆ. ಛಂದಸ್ಸಿನ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಿದರೆ ಮಲ್ಲಿಕಾಮಾಲೆ, ತೋಟಕ, ತೋಟಕಜನ್ಯ ವೃತ್ತಗಳನ್ನು ಬಳಸಿದ್ದಾನೆ.

ಸಂಸ್ಕೃತ ಕಾವೇರಿ ಮಹಾತ್ಮೆಯನ್ನು ಆಧಾರವಾಗಿಟ್ಟು ಬರೆದ ಕೃತಿಯೇ ತುಳುವಿನ ಕಾವೇರಿ. ಇದು ಅಪೂರ್ಣ ಕೃತಿಯಾದ್ದರಿಂದ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಾಹಿತಿ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ.

'ದೈವಾಧೀನ ಜಗತ್ಸರ್ವಂ
ಮಂತ್ರಾಧೀನಂ ತು ದೈವತಂ
ತನ್ಮಂತ್ರಂ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಾಧೀನಂ
ಬ್ರಾಹ್ಮಣೋ ಮಮ ದೇವತಾ'
ಎಂಬ ಸಂಸ್ಕೃತ ಸುಭಾಷಿತವೊಂದರ ಅನುವಾದದಂತಿರುವ

⁴ ಶ್ರೀ ಭಾಗವತಾರ್ಥೋ - ಮಾಧವ ಪೆರಾಜೆ - ಪು 24

⁵ ಶ್ರೀ ಭಾಗವತಾರ್ಥೋ - ಮಾಧವ ಪೆರಾಜೆ - ಪು 77

ಪದ್ಯವೊಂದು ಕಾವೇರಿ ಕೃತಿಯಲ್ಲಿದೆ ಎಂದು ವಸಂತ ಭಾರದ್ವಾಜರು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಡುತ್ತಾರೆ⁶.

ಸಂಸ್ಕೃತದ ಸಪ್ತಶತೀ ಏಳುನೂರು ಶ್ಲೋಕಗಳಿರುವ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಪಾರಾಯಣ ಕೃತಿ. ದೇವಿಮಹಾತ್ಮೆಯೆಂದು ತುಳುವಿನಲ್ಲಿ ಗದ್ಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಅನುವಾದಿಸಲಾಗಿದೆ.

‘ಭಯೇಭ್ಯ ಸಾಹಿನೋ ದೇವಿ’ ಎಂಬ ಶ್ಲೋಕ ‘ಬರ್ಪಿಂಚಿತ್ತಿ ಬಯೊಮಿನಿ ಚೆಟ್ಟೋಸ್ತತ್ತ್ ರಕ್ಷಿಪುಲೆ, ‘ಕೃತ್ವಾ ಮೂರ್ತಿಂ ಮಹೀಮಯೀಮ್’ ಎಂಬ ಶ್ಲೋಕ ‘ಸ್ವರೂಪೋಮಿನಿ ಮೃತ್ತಿಕೆಟ್ ಆಕೋಸ್ತತ್ತ್’ ಎಂದು ಭಾಷಾಂತರಗೊಂಡಿದೆ. ಶ್ಲೋಕಗಳು ಗದ್ಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಅನುವಾದಗೊಂಡಿರುವುದನ್ನು ಗಮನಿಸಬಹುದು.

‘ಯಾದೇವೀ ಸರ್ವಭೂತೇಷು ವಿಷ್ಣುಮಾಯೇತಿ ಶಬ್ದಿಶಾ ನಮಸ್ತಸ್ಯೈ ನಮಸ್ತಸ್ಯೈ ನಮಸ್ತಸ್ಯೈ ನಮೋನಮಃ’

ಇದು ತುಳುವಿನಲ್ಲಿ ‘ಜಾಸ್ತೊಲ್ಪಿ ಶೋಭೀಪ್ಪಿ ದುರ್ಗಾದೇವಿಯಾಸ್ತಾ ನಾರ್ ಸಕಲಜೀವರಾಶಿಕ್ ಲೆಟ್ ಪ್ಪಕ್ ವಿಷ್ಣುಮಾಯೇಂದಿಂಚಿ ಪಣ್ಣೋವೊಣ್ ಪ್ಲಾರಕಾವ ನಮಸ್ಕಾರೊ ನಮಸ್ಕಾರೊ ನಮಸ್ಕಾರೊ’ ಎಂದು ಅನುವಾದಗೊಂಡಿದೆ.

ಹೀಗೆ ಸಂಸ್ಕೃತ ಶ್ಲೋಕಗಳು ತುಳುವಿನಲ್ಲಿ ಗದ್ಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಮನೋಜ್ಞವಾಗಿ ಭಾಷಾಂತರಗೊಂಡಿದೆ. ಸಂಸ್ಕೃತ ಕಾವ್ಯಗಳಲ್ಲಿರುವಂತೆ ಅರುಣಾಬ್ಜನ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲೂ ಪೂರ್ವಕವಿ ಸ್ಮರಣೆಯಿದೆ.

ಕನ್ನಡ ಪ್ರಭಾವ- ಶ್ರೀಭಾಗವತೋ ಕಾವ್ಯ ಸಂಸ್ಕೃತ ಕಾವ್ಯಗಳಿಂದ ಪ್ರಭಾವಿತವಾದಂತೆ ಕನ್ನಡದ ಕಾವ್ಯಗಳಿಂದಲೂ ಪ್ರಭಾವಿತವಾಗಿದೆ. ನೈಮಿಷಾರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಪರೀಕ್ಷಿತ ರಾಜನಿಗೆ ಶ್ರೀಶುಕರು ಹೇಳಿದ ಕತೆಯನ್ನು ಹಿಂದೆಯೇ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಆರಾಧ್ಯರು ರಚಿಸಿದ್ದಾರೆ .ಈ ಆರಾಧ್ಯ ಚಾಟುವಿರಲನಾಥನೇ ಆಗಿರಬೇಕೆಂದು ವಿದ್ವಾಂಸರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ವಸ್ತುವಿನ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ವಿಷ್ಣುತುಂಗನು ಚಾಟುವಿರಲನನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿದರೂ ಕುಮಾರವ್ಯಾಸನ ಪ್ರಭಾವವೂ ಆತನ ಮೇಲಿದೆ.

‘ಮಂದ ಭಾಗ್ಯರಲಾ ಮನುಷ್ಯರು
ಮಂದಮತಿಗಳಲಾ ವೃಥಾಶ್ರಮ
ದಿಂದ ಮನೋದ್ರೋಗಿಗಳು ಪುರುಷಾರ್ಥ ವಿಷಯದಲಿ
ಇಂದಿನೀ ಯುಗದೊಳಗೆ ಕಾಲನ
ಬಂಧಿಯನು ಕಳಚುವಡುಪಾಯವ
ನೊಂದನೇ ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ ಕರುಣಿಸಬೇಹುದೆಮಗೆಂದ’ ಎಂಬ
ಚಾಟುವಿರಲನ ಪದ್ಯ ತುಳುವಿನಲ್ಲಿ ಈ ಕೆಳಗಿನಂತಿದೆ.-

‘ಮಂದಭಾಗ್ಯರತೀ ಮನುಷ್ಯರ್ ಮಂದಬುದ್ಧರತೇನ್ಯಲಾ
ಮಂದಕರ್ಮ ಫಲಶ್ರೀತೆಕ್ಕುಳು ಮಂದಚೇತನಭಾವರ್
ಕುಂದ್ ಸ್ವೀನಲ್ಪಾಯುಷೇರ್ಕುಳು ಶೌಚಸತ್ಯವಿಹೀನರ್
ಇಂದಿನೀ ಕಲಿಕಾಲ ಜಂತುಕ್ ಮುಕ್ತಿಯೆಂಚನು
ಕೂಲಿಪೂ’
(ಶ್ರೀಭಾಗವತೋ- ಪದ್ಯ ೧೨)

‘ಜಗದುದರನವತಾರ ಸಂಖ್ಯೆಯ
ಬಗೆಯ ಬಲ್ಲವರಾರು ಭೂಷಾಂ
ಸುಗಳನಭದ ತಾರೆಗಳನಾಸಾರಬಿಂದುಗಳ’

(ಕನ್ನಡ ಭಾಗವತ-ಸಂಧಿ೧- ಪದ್ಯ ೧೨)
ಎಂಬ ಪದ್ಯಭಾಗ ತುಳುವಿನಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಅನುವಾದಿತವಾಗಿದೆ.

‘ಲೆಕ್ಕೊ ಮಾಂಪೊಳಿನಂಬರಂಟ್ ಪ
ಚೋಜಕೀನುಡುಸಂಕಲು
ಲೆಕ್ಕೊ, ಮಾಂಪೊಳಿ ಭೂಮಿಹೇ ನಿದೆಸ್ವ ತ್ತಿ ಧೂಳ್ ತ
ರಾಶಿನೀ
ಲೆಕ್ಕೊ, ಮಾಂಪೊಳಿ ವರ್ಷಧಾರೆನಿ ಸಾಗರಾತಿರಮಾಲೆನೀ
ಲೆಕ್ಕೊ, ಮಾಂಪಿಯೆರೆರ್ ಶ್ರೇಷ್ಠರನಂತರ
ಮೂರ್ತಿಗುಣೊಂಕುಳೇ’
(ಶ್ರೀಭಾಗವತೋ,ಸಂಧಿ೧-೨,ಪದ್ಯ೩೨)

ಕನ್ನಡ ಭಾಗವತದ ಚಾಟುವಿರಲನಾಥನು ‘ಕನ್ನಡದ ನುಡಿಯೆಂದವಜ್ಜೆ ಬೇಡ’ ಎಂದಿರುವ ವಾಕ್ಯದಿಂದ ಪ್ರಭಾವಿತನಾಗಿ ವಿಷ್ಣುತುಂಗನು ‘ತುಳುಭಾಷೆಂದು ಖೇದಿಸಬೇಡಿ’ ಎನ್ನುತ್ತಾನೆ. ಕುಮಾರವ್ಯಾಸನು ಪ್ರತಿ ಸಂಧಿಯ ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ಕಥಾಸೂಚನೆಯನ್ನು ಅರ್ಧ ಭಾಮಿನಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದರೆ, ವಿಷ್ಣುತುಂಗನು ಅಧ್ಯಾಯದ ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ಪದ್ಯವಾದದ ಮೂಲಕವೇ ಕಥಾನಿರ್ದೇಶ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಅಪೂರ್ಣ ಕಾವ್ಯವಾದ ಕಾವೇರಿಯಲ್ಲಿನ ಸ್ತುತಿಪದ್ಯವೊಂದು ಕುಮಾರವ್ಯಾಸನ ಪದ್ಯವನ್ನು ಹೋಲುತ್ತದೆ ಎಂದು ಡಾ.ವಸಂತ ಭಾರದ್ವಾಜರು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಡುತ್ತಾರೆ⁷.

‘ವೇದಪುರುಷನ ಸುತನ ಸುತನಸ
ಹೋದರನ ಹೆಮ್ಮಗನ ಮಗನ ತ
ಳೋದರಿಯ ಮಾತುಳನ ಮಾವನನತುಳ ಭುಜಬಲದಿ
ಕಾದಿ ಗೆಲಿದನನಣ್ಣನವ್ವೆಯು
ನಾದಿನಿಯ ಜಠರದಲಿ ಜನಿಸಿದ
ನಾದಿಮೂರುತಿ ಸಲಹೊ ಗದುಗಿನ ವೀರ ನಾರಾಯಣ’
(ಗದುಗಿನ ಭಾರತ, ಅ.ರಾ ಸೇತು ರಾಮನ್(ಸಂ)-
ಪುಟ-೧೦೦, ಪದ್ಯ-೨೩)

ಈ ಪದ್ಯವು ತುಳು ಕಾವೇರಿಯಲ್ಲಿ ಹೀಗಿದೆ
‘ಸಂಧ್ಯೊಟ್ಟುದ್ಧವಿತ್ ತ್ತ್ ಣಾರನ ಕಂದವಾಕ್ನುಧೆ ಸೇವಿತ್
ಬಂಧನಂ ಕಳೆಸ್ವಾತ್ಸನಂತಿ ಸಂಧಿತೀ ಪಿತಭಾಯೆನಾ
ಬಂಧುಮಿತ್ರನ ಪುತ್ರಚೇಷ್ಣನ ಧರ್ಮಪತ್ನಿನಿ ಧ್ಯಾನಿತ್
ಗ್ರಂಥೋಮೀ ರಚಿಪುಪ್ಪೆ ಲೋಕೆರೆ
ಬಂಧನಕ್ಷಯೊಂಕಾಸ್ವತ್’ (ಕಾವೇರಿ-೮-೪)

ಅರುಣಾಬ್ಜನು ಕುಮಾರವ್ಯಾಸನ ಕರ್ನಾಟಕಭಾರತ ಕಥಾಮಂಜರಿ ಎಂಬ ಕಾವ್ಯವನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ತುಳುವಿನಲ್ಲಿ ಮಹಾಭಾರತೋ ಕಾವ್ಯ ರಚಿಸುತ್ತಾನೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಎಷ್ಟೋ ಕಡೆ ಆತನಿಂದ ಪ್ರಭಾವಿತನಾಗುತ್ತಾನೆ. ಕುಮಾರವ್ಯಾಸ ಕವಿ ಎಲ್ಲಿಂದ ಕಥೆ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ್ದಾನೋ ಅಲ್ಲಿಂದಲೇ ಅರುಣಾಬ್ಜನೂ ಕಥೆ ಆರಂಭ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ. ಒಟ್ಟು ಕಾವ್ಯದ ಆಶಯ ಕುಮಾರವ್ಯಾಸ ಭಾರತದ ಆಶಯವನ್ನೇ ಹೋಲುತ್ತದೆ.

‘ವಾರಿಚಾಸನೆ ಸಕಲಶಾಸ್ತ್ರವಿ
ಚಾರದುಧ್ಧವೆ ವಚನರಚನೋ
ದ್ಧಾರೆ ಶ್ರುತಿ ಪೌರಾಣದಾಗಮ ಸಿದ್ಧಿದಾಯಕಿಯೆ

⁶ ಪಳಂಕುಳು ಕಾವ್ಯ - ಡಾ. ವಸಂತ ಭಾರದ್ವಾಜ - ಪು 78

⁷ ಪಳಂಕುಳು ಕಾವ್ಯ - ಡಾ. ಕಬ್ಬಿನಾಲೆ ವಸಂತ ಭಾರದ್ವಾಜ - ಪು 72

ಶೌರಿ ಸುರಪತಿ ಸಕಲ ಮುನಿಜನ
ಸೂರಿಗಳಿಗನುಪಮದ ಯುಕುತಿಯೆ
ಶಾರದೆಯೆ ನರ್ತಿಸುಗೆ ನಲಿದೊಲಿದೆನ್ನ ಜಿಹ್ವೆಯಲಿ'
(ಕುಮಾರವ್ಯಾಸಭಾರತ- ಆದಿಪರ್ವ-ಪದ್ಯ-೫)

ಕುಮಾರವ್ಯಾಸ ಹೇಳಿದ ನಾಂದೀ ಪದ್ಯವಿದು. ಈ ಪದ್ಯ ಅರುಣಾಬ್ಜನಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಮೂಡಿಬಂದಿದೆ.

'ಶಾರದೇಂದುನಿಭಾಸ್ಯ
ಕ್ಷೀರಾರ್ಣವವಿಶುದ್ಧೇ
ವಾರಿಜಾಸನಕಿಷ್ಕಪ್ಪಿಯೆ ಕಲ್ಯಾಣಿ
ಭಾರತಾಮೃತೋಮೆನ್ನೀ
ಸಾರೋಮೆನ್ನಾರ್ಚೇಪೆರ
ಈರ್ ನೃತ್ತಿಇಪೊಡೆನ್ನಾ ಮುಖರಂಗಟ್'
(ತುಳು ಮಹಾಭಾರತೋ, ಸಂಧಿ೧, ಪದ್ಯ೪)

'ಮಗಳೆ ಬಾ ಕೊಳ್ ಐದು ಮಂತ್ರಾ
ಳಿಗಳವಿದು ಸಿದ್ಧ ಪ್ರಯೋಗವು
ಸೊಗಸು ದಿವಿಜರೊಳಾವ ಮೇಲುಂಟವರ ನೆನೆ ಸಾಕು'
(ಕುಮಾರವ್ಯಾಸ ಭಾರತ, ಸಂಧಿ೨, ಪದ್ಯ೫)
ಇದರಿಂದ ಪ್ರಭಾವಿತನಾದ ಅರುಣಾಬ್ಜನು

'ಸಂತೋಷಿತೆನ್ ಕೈನ್
ಮಂತ್ರೋ ಪಂಡತೆರಾರ್
ಮಂತ್ರೀತಿಯಮರೆರೆಟೆನ್ ಕಾಸ್ತ್ವತ್ತಿನ್' (ಮಹಾಭಾರತೋ,
ಸಂಧಿ೨, ಪದ್ಯ-೫)
ಎಂದು ಪದ್ಯ ರಚಿಸಿದ್ದಾನೆ.

'ತಾಯೆ ನಿಮ್ಮೋಪಾದಿ ರಾಜ್ಯ
ಸೀಯಳೆಂದಾ ನುಡಿಯೊಳಗೆ ಗಾಂ
ಗೇಯ ಮುಳುಗನು ಭೀಷ್ಮವಚನಕೆ ಬೇರೆ ಮೋಳೆಯುಂಟೆ
ಕಾಯಕಲ್ಪಸಿಖಿಕೆ ಘನ ನಿ-
ಶ್ರೇಯಸವ ಕೆಡಿಸುವೆನೆ ಯೆಲವದ
ಕಾಯಿಗೋಸುಗ ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷವ ಕಡಿವನಲ್ಲೆಂದ'
(ಕುಮಾರವ್ಯಾಸ ಭಾರತ, ಸಂಧಿ೩, ಪದ್ಯ ೨)

ವಿಚಿತ್ರವೀರ್ಯಾದಿಗಳು ಸತ್ತ ಬಳಿಕ ಯೋಜನಗಂಧಿ
ಭೀಷ್ಮನಲ್ಲಿ ರಾಜನಾಗಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಂಡಾಗ ಆತ
ಹೇಳುವ ಮಾತುಗಳು ಅರುಣಾಬ್ಜನು ಹೀಗೆ
ಅನುಸರಿಸಿದ್ದಾನೆ.

'ಸ್ತ್ರೀಕುಳೆಯ್ಯೆರ್ ಲೀರೆಕೇ ಸರಿಯೆಂದ್ ಪಂಡಿ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆನಿನ್
ನೊಕಡೇ ನೆನ ಜೀವೊ ಪೋನೆಕೆ, ದೇಹೋತಲ್ಪ
ಸುಖೊಂಕೈಗ್
ಜಾಕ್ ತಪ್ಪವಳೋಡು ಪುಣ್ಯೋಮಿ, ಕಲ್ಪಕೋ ಕಡ್ಡುಪ್ಪಿರಿ
ಚೂಕ್ಣೈಕಿಲವೊಂತ ಕಾಯಿತ ಸ್ವಾದುಕೆಂದೆರ್ ಭೀಷ್ಮೆರ್'
(ಮಹಾಭಾರತೋ, ಸಂಧಿ೧, ಪದ್ಯ-೯೯)

ಕುಮಾರವ್ಯಾಸನು ವರ್ಣಿಸಿದ 'ಸೊದೆಗಳ ಬಾವಿ', 'ಪಕ್ಕಲೆಯ ಪನ್ನೀರು', 'ನವಯಂತ್ರಮಯ ಪುತ್ಥಳಿ', 'ಸುತ್ತಣ ಸಾಲಭಂಜಿಕೆ' ಮೊದಲಾದ ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು ಅರುಣಾಬ್ಜ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ತನ್ನ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ

ಚಿತ್ರಿಸಿದ್ದಾನೆ.
ಅಚ್ಚಗನ್ನಡ ಛಂದಸ್ಸನ್ನು ಹೇಳುವಾಗ ನಾಗವರ್ಮನು ಅಂಶಷಟ್ಪದವನ್ನೂ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಅರುಣಾಬ್ಜ ರಚಿಸಿದ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಅರ್ಧಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಪದ್ಯಗಳು ಅಂಶಷಟ್ಪದದಲ್ಲಿದೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ಶ್ರೀಭಾಗವತೋ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ಅಂಶಷಟ್ಪದಗಳು ಬಳಕೆಗೊಂಡಿವೆ. ಡಾ. ಪಾದೆಕಲ್ಲು ವಿಷ್ಣುಭಟ್ಟರು ಕರ್ನಾಟಕಲೋಚನದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಭಾಗವತೋ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಹದಿನಾರು ಅಂಶಷಟ್ಪದಿಗಳು ಬಳಕೆಗೊಂಡಿವೆ ಎಂಬುದಾಗಿ ಗುರುತಿಸಿದ್ದಾರೆ.
ಸಂಸ್ಕೃತ, ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಜನಪ್ರಿಯವಾಗಿರುವ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ತುಳುವಿನಲ್ಲಿ ಸಾಹಿತ್ಯ ರಚಿಸುವ ಕೆಲಸವನ್ನು ತುಳು ಕವಿಗಳು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಕವಿಗಳು ಅನೇಕ ಸವಾಲುಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸಿರಬಹುದು. ಕೃತಿ ರಚಿಸುವಾಗ ಸಂಸ್ಕೃತ, ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯಗಳ ಪ್ರಭಾವ ಉಂಟಾಗಿರುವ ಜೊತೆಗೆ ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಅಂಶಗಳೂ ತುಳು ಕವಿಗಳ ಮೇಲೆ ಆಗಿರುವುದು ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ.

ಗ್ರಂಥಮೂಲ

೧. ಡಾ. ವೆಂಕಟರಾಜ ಪುಣೆಂಚಿತ್ತಾಯ(ಸಂ.) 'ಶ್ರೀ ಭಾಗವತೋ' ಮಂಗಳೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ ೧೯೮೪
೨. ಡಾ. ವೆಂಕಟರಾಜ ಪುಣೆಂಚಿತ್ತಾಯ(ಸಂ.) 'ಕಾವೇರಿ' ರಾಷ್ಟ್ರಕವಿ ಗೋವಿಂದ ಪೈ ಸಂಶೋಧನ ಕೇಂದ್ರ, ಉಡುಪಿ ೧೯೮೭
೩. ಡಾ. ವೆಂಕಟರಾಜ ಪುಣೆಂಚಿತ್ತಾಯ(ಸಂ.) 'ದೇವಿಮಹಾತ್ಮೆ' ರಾಷ್ಟ್ರಕವಿ ಗೋವಿಂದ ಪೈ ಸಂಶೋಧನ ಕೇಂದ್ರ, ಉಡುಪಿ ೧೯೯೧
೪. ಡಾ. ವೆಂಕಟರಾಜ ಪುಣೆಂಚಿತ್ತಾಯ(ಸಂ.) 'ಅರುಣಾಬ್ಜ ಕವಿಯ ಮಹಾಭಾರತ' ಕರ್ನಾಟಕ ತುಳುಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿ ೨೦೦೦
೫. ಡಾ. ಕಬ್ಬಿನಾಲೆ ವಸಂತ ಭಾರದ್ವಾಜ 'ಪಳಂತುಳು ಕಾವ್ಯ' ಮಧುಮತಿ ಪ್ರಕಾಶನ, ಬೆಂಗಳೂರು ೨೦೦೧
೬. ಡಾ. ವಿಘ್ನರಾಜ 'ರಾಮಾಯಣ' ಮಂಜುನಾಥೇಶ್ವರ ಪುಸ್ತಕ ಪ್ರಕಾಶನ ಮಾಲೆ, ಉಜಿರೆ ೨೦೦೫
೭. ಡಾ. ಬಿ. ಎ. ವಿವೇಕ. ರೈ (ಪ್ರ. ಸಂ.) 'ತುಳುಸಾಹಿತ್ಯ ಚರಿತ್ರೆ' ಕನ್ನಡ ವಿ.ವಿ. ಹಂಪಿ ೨೦೦೭
೮. ಡಾ. ಪಾದೆಕಲ್ಲು ವಿಷ್ಣುಭಟ್ಟ (ಸಂ.) 'ಮಹಾಜನಪದ' ರಾಷ್ಟ್ರಕವಿ ಗೋವಿಂದ ಪೈ ಸಂಶೋಧನ ಕೇಂದ್ರ, ಉಡುಪಿ ೨೦೧೪

^೫ ಕರ್ನಾಟಕ ಲೋಚನ - ಡಾ. ಪಾದೆಕಲ್ಲು ವಿಷ್ಣುಭಟ್ಟ - ದಶಂಬರ 1990